

Помнѣхъ. Мислѣхъ.

Стоенчо, ти ся ходилъ у лелини си; знаешъ ли сега дѣ е кжца-та ѿ? Запомни ли ѿ? Стани, ти чо онази прикаска, дѣто ни ѿ приказа Баба Койна. Можешъ ли ни ѿ приказа. Помнишь ли ѿ?

Цвѣтко се научилъ да чеге Отче нашъ, ама не знае да ни го исчете. Не го запомнилъ, забравилъ го.

Величка отъ кога търси книга-та си, не знае кждѣ ѿ турила. Дѣ си ѿ сложила; не помнишь ли? Намѣрили ѿ?

Драгане, ти като ходишь въ училище-то, кога си дойдешъ у дома, припомняшь ли си това, което господинъ учитель-тъ ви е разказвалъ? Прѣговаряшь ли си го, за да го не забравяшь? — Какво ви разказва днесъ учитель-тъ? Помнишь ли го? Я помисли го, припомни си го та го раскажи на майка си.

Виждъ азъ мож да мислѣхъ за което искамъ и това което мислѣхъ да го искажж, да го изговорж.

Азъ съмъ човѣкъ мислѣхъ и говорж.

Ние всинца сме човѣци, людие.

*

Прѣвитъ кравай на копрала.

Жълто було трески сбира.

Това гатанки ли е, ладанки ли е?

Можешъ ли ми каза: какъ се припѣваше на ладанки-тъ.

Търсж, Турямъ, Слагамъ, Припомнямъ, Прѣговарямъ, Приказвамъ, Расказвамъ, Исказвамъ, Говорж. Разговарямъ; Прѣвитъ, Кравай, Копрала, Було, Людие.

42.

Птиче-то пролѣтъ.

Яла какво е птиченце! Кацнало на едно клонче на дърво-то на сѣди, чюролика си! Чюешъ ли го, какъ пѣе? Колко е сладка пѣсенъ-та му! Клон-